

Knjiga proroka Daniela – Broj sedamdeset i dva

Proročko ujedinjenje: od podjele drevnoga Izraela do završetka Sjedinjenih Država

Jeff Pippenger

2024-02-05

Svjedočanstvo o Jeroboamovoj pobuni ujedno je i povijest podjele drevnoga Izraela na dva naroda. Sjeverno kraljevstvo, sastavljeno od deset plemena, bilo je poznato kao Izrael, a ponekad i kao Efrajim, dok je južno kraljevstvo bilo poznato kao Juda. U Ezekielovo vrijeme kraljevstvo je već dugi niz godina bilo podijeljeno na dva kraljevstva, a u trideset i sedmom poglavlju Ezekielu je dano proročanstvo koje otkriva da će ta dva kraljevstva ponovno postati jedan narod. To se proročanstvo ispunilo u ranoj povijesti zvijeri iz zemlje (Sjedinjenih Država), a posljednji se put ispunjava na svršetku Sjedinjenih Država, jer Isus uvijek kraj neke stvari prikazuje njezinim početkom.

Pobuna Jeroboama u vrijeme kada je Izrael bio podijeljen na dva kraljevstva predstavlja pobunu na početku Sjedinjenih Država, a također i na kraju Sjedinjenih Država. Pobuna na početku i na kraju Sjedinjenih Država uključuje sjedinjenje dvaju kraljevstava. Osamnaesto poglavlje Otkrivenja, kako je više puta navedeno iz spisa sestre White u ovim člancima, predstavlja dva poziva crkvama. Dva naroda koja se sjedinjuju tijekom časa krize zakona o nedjelji jesu sto četrdeset i četiri tisuće i drugo Božje stado koje je još uvijek u Babilonu.

Dvije nacije koje su bile sjedinjene u mileritskoj povijesti bile su Juda i Efrajim. Bile su sjedinjene kada su pojedinačna ogorčenja protiv tih dvaju kraljevstava redom završila 1798., a zatim 1844. godine. Riječ „štoviše” u trideset i sedmom poglavlju Ezekielu omogućuje nam da budemo sigurni u ovu primjenu. Riječ „štoviše” znači postaviti poruku koja slijedi nakon riječi „štoviše” nad poruku koja je prethodila riječi „štoviše”.

I opet mi dođe riječ Gospodnja govoreći: A ti, sine čovječji, uzmi sebi jedan štap i napiši na njemu: Za Judu i za sinove Izraelove, njegove drugove; zatim uzmi drugi štap i napiši na njemu: Za Josipa, štap Efrajimov, i za sav dom Izraelov, njegove drugove. I sastavi ih jedan s drugim u jedan štap; i postat će jedno u tvojoj ruci. Ezekiel 37:15–17.

Ezekiel primjenjuje proročko načelo ponavljanja i proširenja kada kaže: „štoviše”. Ezekiel treba uzeti dva štapa, jedan za Judu i jedan za Efrajima, te proročanstvo prikazano pomoću ta dva štapa staviti povrh prethodnoga proročanstva. Prethodna proročka ilustracija započela je u prvome retku kada je Ezekiel bio odnesen u dolinu mrtvih suhih kostiju.

Ruka Gospodnja bijaše na meni i izvede me u Duhu Gospodnjem te me postavi usred doline koja bijaše puna kostiju. I provede me pokraj njih unaokolo; i gle, bijaše ih vrlo mnogo po otvorenoj dolini; i gle, bijahu vrlo suhe. I reče mi: Sine čovječji, mogu li ove kosti oživjeti? A ja odgovorih: O Gospodine Bože, ti znaš. Tada mi opet reče: Prorokuj nad ovim kostima i reci im: O suhe kosti, čujte riječ Gospodnju. Ovako govori Gospodin Bog ovim kostima: Evo,

učinit ću da dah uđe u vas, i oživjet ćete. I metnut ću na vas žile, i navući ću na vas meso, i pokrit ću vas kožom, i stavit ću dah u vas, i oživjet ćete; i znat ćete da sam ja Gospodin. Tako prorokovah kako mi bijaše zapovjedbano; i dok prorokovah, nastade šum, i gle, potres, i kosti se približiše, svaka kost svojoj kosti. I pogledah, i gle, žile i meso navukoše se na njih, i koža ih pokri odozgo; ali daha ne bijaše u njima. Tada mi reče: Prorokuj vjetru, prorokuj, sine čovječji, i reci vjetru: Ovako govori Gospodin Bog; Dođi od četiri vjetra, o daše, i dahni na ove pobijene da ožive. I prorokovah kako mi zapovjedi, i dah uđe u njih, i oživješe, i stadoše na svoje noge, vojska vrlo velika. Tada mi reče: Sine čovječji, ove su kosti sav dom Izraelov: gle, oni govore: Naše su kosti usahle i naša je nada propala; odsječeni smo. Zato prorokuj i reci im: Ovako govori Gospodin Bog; Evo, narode moj, otvorit ću vaše grobove i izvesti vas iz vaših grobova te vas dovesti u zemlju Izraelovu. I znat ćete da sam ja Gospodin kad otvorim vaše grobove, narode moj, i izvedem vas iz vaših grobova. I stavit ću duh svoj u vas, i oživjet ćete, i nastanit ću vas u vašoj zemlji; tada ćete znati da sam ja, Gospodin, rekao i izvršio, govori Gospodin. Ezekiel 37:1–14.

Od samoga početka ovih članaka pokazali smo da dolina suhih kostiju predstavlja Božji narod u posljednjim danima, te da je poruka o četiri vjetra, koja ih uzrokuje da stanu na svoje noge kao silna vojska, poruka Ponoćnog poklika koja prepoznaje islam trećega Jaoa. Sestra White poistovjećuje kosti s Božjim narodom.

„Odlazem svoje pero i uzdižem svoju dušu u molitvi da Gospod dahne na svoj odlutali narod, koji je kao suhe kosti, da oživi.“ General Conference Bulletin, 4. veljače 1893.

U prethodnim smo člancima pokazali da je proročanska poruka koja je označavala 18. srpnja 2020. bila pogrešna te da je ta lažna objava označila dolazak prvoga razočaranja i vremena odgode u prispodobi o deset djevica. Premda je objava vremena bila zakonita u mileritskom razdoblju, nakon 1844. više nikada nije smjela postojati druga poruka obješena o vrijeme. Kada je Future for America iznio objavu o 18. srpnja 2020., skliznuo je natrag u povijest u kojoj je objava vremena bila prihvatljiva, i čineći to sagriješio je, te je bio ubijen na ulici velikoga grada iz jedanaestoga poglavlja Otkrivenja. Mrtvi na ulici, tada su trebali biti uskrišeni, kao što su i dva svjedoka bila uskrišena nakon tri i pol dana.

„Na suhe kosti treba dahnuti Duh Sveti Božji, da bi se pokrenule, kao uskrsnućem od mrtvih.“ Bible Training School, 1. prosinca 1903.

U prethodnim smo člancima pokazali da je poruka četiriju vjetrova, koja uskrsava dva svjedoka, poruka islama trećega Jaoa te da je ta poruka poruka Ponoćnoga poklika posljednjih dana. Ezekiel kaže: „štoviše“, te time pokazuje da su se tijekom povijesti koja predočava objavljivanje Ponoćnoga poklika, dva štapa, od kojih je jedan predstavljen kao Efrajim, a drugi kao Juda, trebala sjediniti i postati jedan narod. Prispodoba o deset djevica ispunjava se u posljednjim danima, „do najsitnijega slova“, kao što se ispunila u milleritskoj povijesti. U razdoblju kada se Ponoćni poklik ispunio u milleritskoj povijesti, i ponovno u ispunjenju posljednjih dana, „dva štapa“ bila su i bit će sjedinjena.

Dvije palice predstavljale su sjeverno (Efrajimovo) i južno kraljevstvo (Judino) drevnoga Izraela. Također smo pokazali da je William Miller bio predložen Ilijom te da je tijekom tri i pol godine suše Ilija otišao k udovici iz Sarepte.

I riječ Jahvina dođe mu govoreći: Ustani, idi u Sareptu, koja pripada Sidonu, i nastani se ondje; evo, ondje sam zapovjedio jednoj udovici da te uzdržava. I on ustade i ode u Sareptu. A kad je došao na gradska vrata, gle, ondje je bila udovica koja je skupljala drva; i on je zovnu te joj reče: Donesi mi, molim te, malo vode u posudi da se napijem. I dok je išla po nju, zovnu je i reče: Donesi mi, molim te, i komadić kruha u svojoj ruci. A ona reče: Tako živ bio Jahve, Bog tvoj, nemam pogače, nego samo pregršt brašna u ćupu i malo ulja u vrču; i evo, skupljam dva drveta da odem i pripravim to sebi i svome sinu, da pojedemo i umremo. A Ilija joj reče: Ne boj se; idi i učini kako si rekla; ali najprije od toga načini meni malu pogaču i donesi mi je, a potom pripravi sebi i svome sinu. Jer ovako veli Jahve, Bog Izraelov: Brašno se iz ćupa neće potrošiti niti će ulja u vrču nestati do dana kad Jahve pošalje kišu na zemlju. I ona ode i učini prema riječi Ilijinoj; i ona, i on, i njezin dom jeli su mnogo dana. 1 Kraljevima 17:8–15.

„Mnogo dana“ u ovom odlomku jesu tri i pol godine tijekom kojih je Ahab tražio Iliju i predstavljaju tisuću dvjesto šezdeset godina papinskoga progonstva. U vezi s „mnogim danima“ papinskoga progonstva, Isus je rekao:

I kad se oni dani ne bi skratili, ne bi se spasilo nijedno tijelo; ali poradi izabranih oni će se dani skratiti. Matej 24,22.

Sestra White izravno poistovjećuje Isusovu izjavu o „tim danima“ s razdobljem papinskog progona.

„Progonstvo Crkve nije se nastavilo tijekom cijeloga razdoblja od 1260 godina. Bog je, u milosti prema svome narodu, skratio vrijeme njihove ognjene kušnje. Prorekujući ‘veliku nevolju’ koja je trebala zadesiti Crkvu, Spasitelj je rekao: ‘I kad se ne bi skratili oni dani, ne bi se spasio nitko; ali poradi izabranih skratit će se oni dani.’ Matej 24:22. Utjecajem Reformacije progonstvo je bilo privedeno kraju prije 1798.” Velika borba, 266, 267.

„Mnogi dani“ tijekom kojih je udovica uzdržavala Iliju bili su također „mnogi dani“ papinskoga progonstva koje je prepoznao Daniel.

A razumni među narodom poučit će mnoge; ipak će padati od mača i ognja, od sužanjstva i pljačke, kroz mnoge dane. A kad budu padali, primit će malu pomoć; ali će im se mnogi pridružiti s laskanjem. I neki od razumnih past će, da ih iskuša, i da ih očisti, i da ih izbijeli, sve do vremena svršetka; jer je to još za vrijeme određeno. Daniel 11:33–35.

„Vrijeme svršetka“, koje je u tim stihovima također i „određeno vrijeme“, bilo je 1798., i ono je označilo kraj papinskog progonstva, kao što je bilo predloženo Ilijinim vremenom sa sarfatskom udovicom. U toj povijesti udovica, koja predstavlja neudanu crkvu, bila je u dvanaestom poglavlju knjige Otkrivenja prepoznata kao crkva u pustinji. Skupljala je dva drveta, ne jedno drvo niti deset drva, nego dva drveta. Ezekiel je trebao uzeti dva drveta, jedno za sjeverno kraljevstvo Izraela i jedno za južno kraljevstvo Izraela, te ih spojiti da postanu jedno drvo. Ta su dva kraljevstva oba bila rasijana dvije tisuće petsto i dvadeset godina, ali Božje je obećanje bilo da će ih On sabrati.

Žena je skupljala ta dva drveta koja su trebala biti spojena, i činila je to „do dana kad Gospod pošalje dažd na zemlju“.

Dan kada je Gospod poslao „kišu” označavao je Ponoćni poklik u mileritskoj povijesti, koji je dosegnuo svoj završetak 22. listopada 1844., kada je Glasnik Saveza iznenada došao u hram koji je bio podigao od 1798. (kraja prvoga gnjeva) pa sve do 22. listopada 1844. (kraja posljednjega gnjeva). U tom vremenskom razdoblju ispunila se poruka Ponoćnoga poklika, prikazana u Ezekielovu prikazu doline kostiju, kada su dva štapa sjevernoga i južnoga kraljevstva bila sjedinjena da tvore jedan narod, s jednim kraljem, jer je 22. listopada 1844. Krist došao pred Oca i primio kraljevstvo.

„Kristov dolazak kao našega velikoga svećenika u Svetinju nad svetinjama radi očišćenja Svetišta, prikazan u Danielu 8,14; dolazak Sina Čovječjega k Pradavnome, kako je iznesen u Danielu 7,13; i dolazak Gospodnji u Njegov hram, prorečen po Malahiji, opisi su istoga događaja; a to je također predloženo dolaskom zaručnika na svadbu, što ga je Krist opisao u prisposobi o deset djevica u Mateju 25.“ Velika borba, 426.

Krist je 22. listopada 1844. primio kraljevstvo, kako je prepoznato u Danielu.

Gledah u noćnim viđenjima, i gle, s oblacima nebeskim dolazio je netko kao Sin čovječji, i pristupi k Pradavnome, te ga dovedoše pred nj. I dana mu bi vlast, i slava, i kraljevstvo, da mu služe svi pukovi, narodi i jezici; vlast je njegova vlast vječna, koja neće proći, i kraljevstvo njegovo neće biti razoreno. Daniel 7,13.14.

Kad se Ezekielova dva štapa spoje u jedno, imaju jednoga kralja nad sobom.

I sluga moj David bit će kralj nad njima, i svi će imati jednoga pastira; i hodat će po mojim uredbama, i držat će moje odredbe, i vršit će ih. I prebivat će u zemlji koju sam dao svome sluzi Jakovu, u kojoj su prebivali vaši oci; i prebivat će u njoj oni i njihovi sinovi, i sinovi njihovih sinova dovijeka; i sluga moj David bit će njihov knez dovijeka. Ezekiel 37:24, 25.

Svi se proroci slažu jedan s drugim, a kralj David jest Krist koji je 22. listopada 1844. došao pred Oca i primio kraljevstvo koje je bilo sabrano od dvaju štapova Izraela (sjevernoga kraljevstva) i Jude (južnoga kraljevstva). Raspršenje dvaju kraljevstava završilo je tijekom četrdeset i šest godina od 1798. do 1844., dok je Krist podizao hram koji je bio opustošen i pogažen. Kada je podigao hram, tada je iznenada došao u svoj hram kao Glasnik Saveza, na ispunjenje trećega poglavlja Malahije. Ezekiel se slaže s tom činjenicom, jer svi se proroci slažu jedan s drugim.

I sluga moj David bit će kralj nad njima; i svi će imati jednoga pastira. Oni će hoditi po mojim odredbama, čuvati moje uredbes i vršiti ih. I prebivat će u zemlji koju sam dao Jakovu, svome sluzi, u kojoj su prebivali vaši oci; i prebivat će u njoj oni, i njihovi sinovi, i sinovi njihovih sinova dovijeka; i sluga moj David bit će njihov knez dovijeka. I sklopit ću s njima savez mira; bit će to s njima savez vječan. I utvrdit ću ih, i umnožiti ih, i postaviti ću svoje Svetište usred njih dovijeka. I moj ću Šator biti s njima; da, ja ću biti njihov Bog, a oni će biti moj narod. Ezekiel 37:24–27.

Krist je taj koji podiže hram.

I reci mu govoreći: Ovako veli Gospod nad vojskama: Evo čovjeka kojemu je ime Izdanak; i on će izrasti sa svojega mjesta, i sagradit će hram Gospodnji. Da, on će sagraditi hram Gospodnji; i on će nositi slavu, i sjedit će i vladati na svome prijestolju; i bit će svećenik na svome prijestolju; i savjet mira bit će između njih obojice. A krune će biti Helemu, i Tobiji, i Jedaji, i Henu, sinu Sefanijinu, za spomen u hramu Gospodnjem. I oni koji su daleko doći će i graditi u hramu Gospodnjem, i znat ćete da me Gospod nad vojskama poslao k vama. I to će se dogoditi, ako budete marljivo slušali glas Gospoda, Boga svojega. Zaharija 6:12–15.

Krist je IZDANAK, i On je naznačio da će, ako razore Njegov hram, on biti podignut za tri dana, na što su Židovi odgovorili da je za gradnju hrama bilo potrebno četrdeset i šest godina.

Tada mu Židovi odgovoriše i rekoše: Kakav nam znak pokazuješ kad to činiš? Isus odgovori i reče im: Razvalite ovaj hram, i ja ću ga u tri dana podići. Tada rekoše Židovi: Četrdeset i šest godina gradio se ovaj hram, a ti ćeš ga podići u tri dana? Ivan 2,18–20.

Krist je u tom odlomku govorio o svome tijelu, ali svi proroci govore više o posljednjim danima nego o danima u kojima su živjeli. Kristovo uskrsnuće trećega dana predstavljalo je uskrsnuće mrtvih kostiju tijekom izlivanja Duha Svetoga u Ponoćnom pokliču. Kiša koja je predmet Ilijina svjedočanstva očitovala se tijekom vrhunca njegova sukoba s prorocima Baala i Aštarote. Tada se pokazalo da je Bog Ilijin pravi Bog, a također i da je Ilija pravi prorok.

Pri pojavi prvoga razočaranja pokazalo se da su protestanti postali lažni proroci, kao što su to predočavali proroci Baala i Aštarote. Tada je započelo vrijeme odgode, koje je dovelo do poruke Ponoćnoga poklika, što je vodilo k tomu da Krist iznenada dođe u svoj hram. Ponoćni poklik prikazan je Ezekielovom porukom koja podiže kosti kao silnu vojsku. Štoviše, tijekom toga razdoblja (četrdeset i šest godina), dva su štapa trebala biti sjedinjena u jedno kako bi nastao jedan narod, s jednim kraljem.

I opet mi dođe riječ Gospodnja govoreći: Štoviše, sine čovječji, uzmi sebi jedan štap i napiši na njemu: Za Judu i za sinove Izraelove, njegove drugove; zatim uzmi drugi štap i napiši na njemu: Za Josipa, štap Efrajimov, i za sav dom Izraelov, njegove drugove. I sastavi ih jedan s drugim u jedan štap; i postat će jedno u tvojoj ruci. A kad ti sinovi tvoga naroda progovore govoreći: Nećeš li nam pokazati što time misliš? reci im: Ovako govori Gospodin Bog; Evo, uzet ću Josipov štap, koji je u ruci Efrajimovoj, i plemena Izraelova, njegove sudrugove, i pridružiti ću ih njemu, to jest Judinu štapu, te ću ih učiniti jednim štapom, i bit će jedno u mojoj ruci. A štapovi na koje budeš pisao bit će u tvojoj ruci pred njihovim očima. I reci im: Ovako govori Gospodin Bog; Evo, uzet ću sinove Izraelove između pogana kamo su otišli, i sabrat ću ih odasvud, i dovesti ih u njihovu vlastitu zemlju. I učinit ću ih jednim narodom u zemlji, na gorama Izraelovim; i jedan će kralj svima njima biti kralj; i neće više biti dva naroda, niti će se više ikada razdijeliti na dva kraljevstva. Niti će se više onečišćivati svojim idolima, ni svojim gadostima, ni ikojim svojim prijestupima; nego ću ih izbaviti iz svih njihovih prebivališta u kojima su sagriješili, i očistiti ću ih; tako će oni biti moj narod, a ja ću biti njihov Bog. Ezekiel 37:15–23.

Dvije motke koje je udovica skupljala uoči Ilijine kiše pri Ponoćnom pokliku bile su sjeverno i južno kraljevstvo Izraela, koja su bila raspršena i trebala su biti sabrana u jedan narod 22. listopada

1844., kada je započeo protupraslični Dan pomirenja, jer je obećanje bilo da će ih u to vrijeme Bog „očistiti“. Čišćenje, koje predstavlja Istražni sud, započelo je u to vrijeme. To sabiranje dviju motaka mora se ispravno razumjeti, jer Bog uvijek kraj nečega prikazuje početkom nečega.

Godina 1844. bila je kraj dvaju kraljevstava Izraela, jer su tada postali jedno kraljevstvo, duhovni Izrael, i od toga su trenutka nadalje trebali biti samo jedan narod. Ta je povijest bila prikazana početnom poviješću kada su postali dva naroda, što je povijest pobune Jeroboamove.

Povijest Jeroboamova krivotvorenog sustava bogoštovlja mora također biti prikazana na kraju njegova kraljevstva. Aronova pobuna na početku drevnoga Izraela i Jeroboamova pobuna na početku sjevernoga kraljevstva predstavljaju pobunu iz 1863., a 1863. se jasno razumije tek kada se kraj Jeroboamova kraljevstva, kako je prikazan spajanjem dvaju štapova, također položi preko 1863. Tada se jasno vidi da je 1863. predstavljena kao naraštaj koji je podigao lik ljubomore.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

„Ali ova usporedba sa suhim kostima ne odnosi se samo na svijet, nego i na one koji su bili blagoslovljeni velikim svjetlom; jer i oni su poput kostura u dolini. Imaju obličje ljudi, tjelesni ustroj; ali nemaju duhovnoga života. No prisposoba ne ostavlja suhe kosti tek povezane u ljudska obličja; jer nije dovoljno da postoji sklad udova i crta. Dah života mora oživjeti tijela, da bi mogla stajati uspravno i pokrenuti se na djelovanje. Ove kosti predstavljaju dom Izraelov, crkvu Božju, a nada crkve jest oživljujući utjecaj Duha Svetoga. Gospodin mora dahnuti na suhe kosti, da bi oživjele.

„Duh Božji, sa svojom oživljujućom silom, mora biti u svakom ljudskom oruđu, kako bi svaki duhovni mišić i svaka tetiva bili u djelovanju. Bez Duha Svetoga, bez daha Božjega, nastupa obamrlost savjesti i gubitak duhovnoga života. Mnogi koji su bez duhovnoga života imaju svoja imena u crkvenim knjigama, ali nisu zapisana u Janjetovoj knjizi života. Oni mogu biti pridruženi crkvi, ali nisu sjedinjeni s Gospodinom. Mogu biti marljivi u izvršavanju određenoga niza dužnosti i mogu se smatrati živima; ali mnogi su među onima koji imaju ‘ime da si živ, a mrtav si’.“

„Ako ne postoji istinsko obraćenje duše Bogu; ako životvorni dah Božji ne oživi dušu za duhovni život; ako one koji ispovijedaju istinu ne pokreće načelo rođeno na nebu, oni nisu rođeni od neraspadljivoga sjemena koje živi i ostaje dovijeka. Ako se ne uzdaju u pravednost Kristovu kao u svoju jedinu sigurnost; ako ne odražavaju Njegov karakter, ne rade u Njegovu duhu, oni su goli, nisu odjeveni u haljinu Njegove pravednosti. Mrtvi se često prikazuju kao živi; jer oni koji ostvaruju ono što nazivaju spasenjem prema vlastitim zamislima, nemaju Boga koji u njima djeluje da hoće i čini po Njegovu dobrom nahođenju.

„Ovaj je razred dobro predložen dolinom suhih kostiju koju je Ezekiel vidio u viđenju.” Review and Herald, 17. siječnja 1893.